

MI SMO FOTOGRAFI!

Čeprav ima le stekleno oko,

mu to ni v spotiko.

saj so za njim še oči,

ki vedo, kako napraviti sliko.

(avtor neznan)

Uganka in delček fotografije fotoaparata sta otroke zjutraj pričakala na vratih igralnice. Vedeli so, da niso več skupina Daril, ampak nekaj novega. Njihova pozornost je bila usmerjena v del fotografije, ki je bil črn, malo okroglega je bilo videti, zato so predvidevali, da je to: »Avto, volan, guma, nekaj črnega bomo, ne vemo, kaj je to...«.

Ob dodajanju več delčkov fotografije se je nabor otroških idej širil. Govorili so, da je to: »Črna zobna ščetka, igrica za igrati, telefon, televizija ...« Ko so večkrat slišali uganko in dobili še kakšen dodaten namig, so ugotovili, da je na vratih igralnice fotoaparata.

Beseda jim je bila sprva precej tuja in nova, zato so sami dejali »Tisto za slikat«. Že res, saj v pogovornem jeziku večina govori, da se bomo slikali in ne fotografirali. Otrokom smo to razliko razložili s pomočjo dveh fotografij. Slikarja, ki slika s čopičem, in fotografa, ki fotografira s fotoaparatom.

Otroci so se sprava poimenovali kot slikarji, fotopari, fotopadi, raziskovalci, šele na koncu pa osvojili izraz fotografi.

Ob pomoči vzgojiteljic si je vsak otrok iz škatle izdelal svoj fotoaparata, ki je postal najbolj priljubljena igrača v igralnici.

Z vseh koncev igralnice je bilo slišati: »Nasmehnite se. Slikam. Pogled sem!« Otroci so predlagali, da fotoaparate odnesejo s seboj na sprehod v bližnji gozd, ki ga pogosto obiskujemo. Skozi fotoaparat so tistega dne opazili luže, led, drevesa, listje, hiše, živali ... Skratka, bili so pozorni tako na okolico kot celoto kot na majhne podrobnosti v naravi.

Otrokom smo omogočali, da so s pravim digitalnim fotoaparatom tudi sami fotografirali.

Fotografije smo razvili in jih obesili v igralnici. Otroci so si fotografije najprej ogledovali, nato pa opisovali, kaj vidijo. Otroci so opazili, da so nekatere fotografije meglene, da so si slikali prst, da so na njej otroci ... Večina otrok je iskala in tudi našla svojo fotografijo.

Otroci so odgovarjali na sledeča vprašanja:

Kaj je fotografija?

»To je slika, ko neki poslikaš; je ku kvadrat, lahko narediš okvir.« S pogovorom smo jih usmerjali v to, da je fotografija dogodek, ujet v sliki, ki se je že zgodil.

Kaj je fotoaparata?

»Za slikat, je ku telefon, ku TV, komanda, ima samo eno oko, je električna naprava, je na baterije, je črn, siv, pritiskaj gumb, se naredi slikco, se lahko razbije steklo, mora imeti polnilec, ga lahko narediš iz listov papirja, ga lahko narišeš ...«

Kdo je fotograf?

»Tisti k slika, človek, fant na sliki, MI, ljudje, ima fotoaparata.«

Za zaključek smo na hodnikih vrtca naredili razstavo otroških fotografij igrišča, predmetov, vrstnikov, narave ...

